

Lidé jsou jako hudební nástroje; jejich rezonance závisí na tom, kdo se jich dotýká.

Constancio C. Vigil

Draží přátelé,
skončilo období léta a odpočinku. Mnozí jste byli někde u moře anebo na horách a možná jste se někteří věnovali rodině - dětem, anebo jste prostě navštívili zajímavá místa u nás doma. Musím říct, že život naší farnosti přes léto fungoval na plný výkon. Máme za sebou hektické dny i spoustu akcí a uskutečněných plánů. Náš chrám se proměnil na perlu Valašska, a to jak zevnitř, tak i zvenku. Co přitáhlo a přitahuje množství cizích lidí, kteří v prvním momentu chtějí možná jenom obdivovat, ale Boží milost je podivuhodná a nikdy nevíme, koho se dotkne a v jakém momentu. Jsem Bohu vděčný za vaši ochotu pracovat, za milodary a schopnost angažovat se. Bez toho by nic nebylo a nevzniklo, na druhé straně všechno, co děláme, děláme pro sebe a naše děti.

Začal nový školní rok a s ním mimo jiné i vyučování náboženství a také nedělní dětské mše svaté. Chtěl bych zdůraznit, že právě teď je čas se věnovat intenzivně duchovnímu životu našich nejmenších. Učit je, že víra je osobní vztah k Bohu, že Ježíš je můj přítel na celý život. To předpokládá osobní vyzrálost rodičů a samozřejmě příklad života. Je smutné, když jaksí do prvního sv. přijímání děti s velkou radostí přicházejí na mši a těší se, mluví o tom v hodinách náboženství, mnozí kluci začnou ministrovat, a když skončí příprava, víc se v kostele neobjeví, protože rodiče to nepokládají za důležité. Mokrát v náboženství dostávám odpověď: „Víte, já bych rád šel, ale našim se nechce...“ Myslím si,

že je na místě mluvit o zodpovědnosti a připomenou si slib u křtu „budu vychovávat a vést své dítě ve víře...“.

Za pár dnů budeme slavit biřmování. Po roční přípravě velký počet mladých i starších z naší farnosti přijme svátost Ducha Svatého. Pevné rozhodnutí následovat Krista, a hlavně vydávat o něm svědectví. Věřím tomu, že to bude jedna skupina, která přinese oživení a obnovu víry do našeho společenství. Ono se už teď projevuje ovoce přípravy. Kéž by se to stalo do budoucna povzbuzením i pro ostatní, aby se nebáli a našli si čas pro Krista a pro duchovní život. Tolik času v dnešní době ztratíme zbytečností, a tak málo dopřejeme pohody a duchovního dobrodružství sobě. Chci poděkovat všem spolupracovníkům, kteří se podíleli na přípravě biřmovanců a obětovali svůj čas a úsilí a odevzdávali svou víru jiným.

Draží moji, slavíme sv. Václava, mučedníka víry a člověka hlubokého vztahu k Bohu. Vyprošujme dar víry a její obnovu pro naši farnost. Vidíme, že svět kolem nás je plný nepokoje a chaosu. Proto je velmi důležitý opravdový dotek Boha, který naplní lidská srdce. Je zapotřebí Krista vnést do společnosti, do vztahů, hlavně do rodin, které jsou čím dál víc v krizi. Musíme taky hodně prosit i za nové služebníky oltáře. Přes léto nás poznamenala tragická úmrtí dvou kněží, neboť se stala v našem blízkém prostředí. Kéž Bůh pronikne svým voláním srdce mladých lidí, aby měli odvahu těsněji se s ním spojit. Přeji vám radost z víry a odvahu ke skutkům, které jsou její ovoce.

o. Marian

www.faslavicin.cz

Konsekpace kostela sv. Vojtěcha a sv. Cecilie ve Slavičíně

Dne 30. června 2018 prožívala slavičinská farnost významný den. Slavnostním způsobem byl konsekrován – vysvěcen farní kostel sv. Vojtěcha a sv. Cecilie. Možná se někdo zeptá, proč se světil kostel, který tady v různých podobách stojí už od 12. století? Abychom pochopili celou problematiku, musíme začít vysvětlením pojmu konsekrace. Je rozdíl v tom, zda-li je bohoslužebné místo požehnáno (benedikace), anebo vysvěceno (konsekpace). Žehňají se obvykle kaple, anebo v minulosti to byly třeba i farní kostely, např. u nás na Valašsku, jak bylo řečeno i na samotné slavnosti. Ke konsekraci totiž musí kostel splňovat určité požadavky. Především musí mít pevný oltář, ve kterém jsou vloženy ostatky svatých, konsekrční křížky, kterých počet je minimálně čtyři. Vysvěcený kostel si tak každoročně připomíná den svého svěcení. V tento den se zapálí svíce u křížků na zdech kostela a slaví se liturgická slavnost. Mimochodem, slavičinský kostel má stejný den svěcení jako olomoucká katedrála. Důvod pro konsekraci však byl mnohem širší. Víme, že kostel ve Slavičíně tokem dějin měnil své podoby. Dokonce měl i jinou orientaci než je tomu dnes. Největší zásah prožil po tragickém požáru roku 1775, kdy blesk zapálil věž a shořel strop, zvony a vnitřní zařízení. Oltáře, které se staly součástí kostela, sloužily až do roku 1975, kdy byl hlavní oltář odstraněn z důvodu napadnutí houbou dřevomorkou. Poškozený oltář byl z kostela odstraněn a spálen na hřbitově. To bylo zrovna za časů liturgické obnovy, a tak byl do presbyteria umístěn obětní stůl, jak si to žádala obnovená liturgie. Byly to časy totality, a proto nebylo možné upravit bohoslužebný prostor tak, jak si to liturgie vyžadovala. Proto až do teď to bylo vlastně jenom provizorní řešení. Po vymalování interiéru

se přemýšlelo, jak uspořádat bohoslužebný prostor, a tak konečně najít stabilní řešení. Nejdřív byli osloveni místní umělci a architekti, aby podali své návrhy. Jelikož kostel nemá hlavní oltář, podle kterého by se dalo postupovat dál, žádalo se komplexní řešení, a tak jsme oslovili renomovanou firmu Gloria Dei ze Slovenska, která má zkušenosti z mnoha kostelů po celé Evropě. Tak vznikl komplexní návrh, který zahrnoval nejen obětní stůl a oltář, ale i sedadla, svícny, výmalbu a různé doplňky. Originální obětní stůl má osmiúhelníkový tvar, a tak kopíruje tvar apsidy. Pozoruhodné je řešení věcného světla, které symbolizuje tlukoucí zamilované srdce. Také obětní stůl a oltář jsou podsvíceny světlem v barvě liturgického období. Na zařízení se objevují symboly biskupské berly a loutny, což jsou atributy patronů kostela. Svatyně je vymalovaná kruhy, což je symbolika Boha Otce, a také výtvarným sjednocením barev kostela a optickým zvětšením samotné svatyně. Do presbytáře byla umístěna také nová vitráž sv. Josefa, která je darem jedné slavičinské rodiny. U vstupu do presbytáře jsou namalovány dva andělé, kteří ukazují na místo, které je v kostele nejsvětější. Celé nové zařízení presbytáře, za velkého počtu věřících, posvětil 30. června 2018 Mons. Antonín Basler, pomocný olomoucký biskup. Do nového obětního stolu vložil ostatky sv. Vojtěcha a listinu, kterou potvrzuje, že konsekroval kostel Sv. Vojtěcha a sv. Cecilie ve Slavičíně. Kostelu byla znovu vrácena i původní patronka sv. Cecilie. Věříme, že Bůh toto dílo požehnal, a proto mu za to patří dík. Poděkovat je třeba i všem, kteří se na tomto díle podíleli. Stále je co zlepšovat a tvořit, proto žijeme v naději a otevřenosti, a samozřejmě i v duchu slov, že nejdůležitější je chrám lidského srdce. Osobně mě těší jedna skutečnost. V létě do Slavičina přicházelo mnoho turistů, zastavovali se také v kostele a s velkým obdivem si fotili nové zařízení a kochali se jeho elegancí.

Mons. Marian Dej

TROCHU Z HISTORIE PRESBYTÁŘE....

... Generální opravu kostela realizoval farář František Studený po svém příchodu do Slavičina v r.1894. Zcela určitě byl inspirován blízkým se výročí 900 let od smrti sv. Vojtěcha. V r. 1895 byl pořízen nový oltář podle návrhu Františka Cellera, řezbáře v Olomouci. Oltář byl dřevěný, postavený v secesním slohu. Svým vrcholem dosahoval až ke klenbě presbytáře. Zlacení provedl Gustav Přeček z Olomouce. Dominantou oltáře byla socha sv. Vojtěcha, umístěná v centrální části oltáře nad svatostánkem. Na epištolní straně ve výklenku byla umístěna socha sv. Josefa a na evangelní straně socha sv. Jana Nepomuckého. Svatostánek byl ozdoben z obou stran adorujícími anděly. Všechny sochy byly zhotoveny v Tyrolích. Potřebnou částku 1450 zlatých na postavení oltáře sesbíral farář s kaplanem ve dvou sbírkách „dům od domu“. Okna z barevného skla v presbytáři zhotovil Skarda z Brna. Na epištolní straně je obraz představující Božské Srdce Páně, na evangelní straně Neposkvrněné Srdce Panny Marie... Za oltářem v průčelí kostela visel obraz sv. Vojtěcha, jak křtí uherského krále Štěpána. Obraz namaloval Josef Blažek v r. 1862 (v současné době visí obraz nad svatostánkem). Obraz patří mezi kulturní památky

chráněné Ústavem památkové péče...

...V roce 1975 byl v kostele upraven nový liturgický prostor. Šťastně bylo vyřešeno umístění kazatelny, která byla upravena jako ambona a posunuta blíže k sakristii. Škoda jen hlavního oltáře, který podle odborníků nemohl být ponechán, protože byl napaden zhoubnou dřevomorkou. Svatostánek byl nově zhotoven v trezorem provedení a byl situován na boční stěnu presbytáře, což také v našich krajích není zvykem. Najednou vznikl v presbytáři prázdný prostor. Také obnova malby nebyla příliš zdařilá. Sám P. Flíbor poznamenává, že byla „přijata věřícími s rozpaky“...

...Rok 1989 je třetím rokem duchovní obnovy. Provedli jsme novou malbu interiéru kostela. Odborným poradcem byl akademický malíř František Peňáz z Hřivínova Újezda, který navrhl nové barevné provedení. Tentokrát malba trvala celé tři měsíce, protože bylo nutno odstranit všechny minulé nátěry, které byly provedeny hlinkou, stěny byly očistěny až na původní malbu a vše bylo uděláno jen vápennými nátěry...

(Čerpáno z brožury Slavičín – kostel a farnost sv. Vojtěcha v miléniu 997 – 1997)

Učenec přišel k jistému rabínovi a řekl: „Už jsem toho tolik přečetl v knihách a prostudoval, ale s Bohem jsem se ještě nikdy nesešel!“ Rabín odpověděl: „Pak ses ještě dosti nesešel.“

1953

1952

1952

Monstrance

1988

1988

Ostatky sv. Vojtěcha darované arcibiskupem pražským Josefem Beranem Slavičinu k jubileu sv. Vojtěcha v r.1947

1995

Ryby v kterési řece si povídaly: „Lidé tvrdí, že náš život je závislý na vodě. Ale my jsme ještě nikdy neviděly vodu. Nevíme, co je voda.“ Tu řekli některé, které byly chytřejší než ostatní: „Slyšeli jsme, že v moři žije vzdělaná ryba, která zná všechny věci. Půjdeme k ní a poprosíme ji, aby nám vodu ukázala.“ Tak se některé vypravily na cestu. Když konečně došly do moře, zeptaly se oné ryby. Řekla jim: „Ó vy hloupé ryby! Ve vodě žijete a pohybujete se. Z vody jste přišly a do vody se opět vrátíte. Žijete ve vodě, ale nevíte o tom.“ Tak žije člověk v Bohu. Bůh je ve všem a vše je v Bohu. A přece se člověk ptá: „Může být Bůh? Kdo je Bůh?“

Ohlednutí za prázdninami a vykročení do podzimních dnů

Prožili jsme horké a suché léto, mnozí cestovali k moři nebo do hor, kde bylo příjemněji. Děti se vrátily z táborů nebo z prázdnin u babiček a dědečků, možná prožily mnohá dobrodružství. Prožili jsme mnohé krásné chvíle a také možná i životní zkoušky. Děti začaly chodit do škol a pomalu přichází podzim. V zahradách a sadech je plno práce, sklízíme ovoce, kterého se letos urodilo požehnaně. Pomalu se blíží svátek Svatého Václava, který je patronem českého národa. Blíží se komunální volby a také doplňující volby do senátu. Budeme rozhodovat o těch, kteří budou spravovat naše vesnice a města a budou nás zastupovat v senátu. Proto si vyprošujeme moudrost Ducha Svatého, abychom dokázali správně rozhodnout, komu dáme důvěru. Nejt k volbám také znamená, že dáváme důvěru těm, koho bychom možná nikdy nevolili. Potom kritizujeme a reptáme. Naším úkolem je jít k volbám a umět se rozhodnout. Tato nerozhodnost se projevuje i v našich životech. Mnozí mladí se nedokážou rozhodnout, ať je to při volbě povolání, nebo ke vstupu do manželství, a mnozí žijí jen tak, jak se dříve říkalo na hromádce. Proč je tomu tak? Rozhodnout se na celý život není lehké, není lehké přijmout odpovědnost za svůj život a za děti, které přijdou. Mladým chybí vzor dobrého manželství. Mnohdy je to špatný příklad nás, kteří v manželství žijeme. Nejlepším vzorem předávání hodnot a víry je svědectví našeho života. Mnohé děti žijí v neúplných rodinách, nebo už mají několikátého tatínka. Často žijeme v blahobytu a nedokážeme se uskrovnit. Dříve byly početné rodiny, kdy se museli umět uskrovnit, museli být k sobě ohleduplní a tolerantní, museli si vzájemně odpouštět, a to je dokázalo připravit na život. A také se vždycky počítalo s Bohem. Říkalo se: „S Bohem počni každé dílo, podaří se ti až mílo.“

Rodina je základ státu a bez pořádných rodin bude stát trpět a skomírat a zahyne. Dnes se vedou mnohé útoky proti rodině, například genderová politika, manželství je znevažováno. Chtějí postavit na úroveň manželství sňatky osob stejného pohlaví. Nenechejme se oklamat a bojujme za naše děti a rodiny. Odevzdejme sebe, své rodiny, svoji minulost a svoji budoucnost do rukou Ježíše Krista.

Apoštol Pavel píše v listu Efezským 6, 10-18; „*Svou sílu hleďte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste mohli v den zlý postavit se na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy „opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obutí k pohotovému službě evangelium pokoje“ a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také „přílbu spasení“ a „meč Ducha, jímž je slovo Boží“.* V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytvále se přimlouvejte za všechny.“

Apoštol Petr píše: 1Pt 2, 1-5; „*Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste okusili, že Pán je dobrý! Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavřzen, ale před Bohem je „vyvolený a vzácný“.* I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.“

My jsme chrám Ducha Svatého. Jsme živé kameny v domě Pánově a Pán nás volá k jednotě. Je jeden Bůh, jedna skála – jeden dům, hlavním základním kamenem je Ježíš Kristus. Nikdo nemůže položit jiný základ, než který je položen, a tím je Ježíš

Kristus. Církev je duchovní chrám a jednotlivými kameny jsme my v jednotě. Duch svatý je ten, který dává jednotu. Každý jsme důležitý v Božím plánu, protože „Bůh nás tak miloval, že dal svého Syna, abychom měli nový život a měli ho v hojnosti“. Ježíš z lásky ke každému z nás dal svůj život. Zemřel potupnou smrtí na kříži a vstal z mrtvých. Zemřel za naše hříchy, aby nám hříchy byly odpuštěny a vstal z mrtvých, abychom byli ospravedlněni, proto svým životem oslavujeme Boha. Náš život je vzácná perla, náš život je dar od Boha. Vidět náš život v pohledu Boží dobroty a milosrdenství. Bůh zehná všem, nehledí na naše zasluby. Ježíš z lásky za tvůj život zemřel, proto je tvůj život poklad, je to vzácná perla. Dobrořeč Pánu za svůj život, děkuj mu i za všechny slabosti, prohry a zklamání. Bůh používá všechno, aby ses mu naučil důvěřovat. Zpytujeme svědomí nejenom na základě našich hříchů a selhání, ale zapisujeme si svůj život podle darů, které nám Bůh dal. Kde je dar, najdeš i další, tak je to i s milostí a naučíš se být Pánu vděčný. Naučíš se prosit a očekávat, protože Bůh je věrný.

Často vidíme jen to, co nemáme, a proto reptáme a nedůvěřujeme Bohu. Jak často jsme pověřiví, věříme více různým horoskopům, často i kartáčkám, chceme znát svoji budoucnost a vůbec si nepřipouštíme, že se tímto otevíráme Zlému. Místo toho, abychom odevzdali svůj život do rukou Ježíše Krista, aby byl naším Pánem a Spasitelem. Odevzdejme mu svoji minulost, nevracet se k minulým chybám, to už změnit nemůžeme. Žijme přítomnost s Ježíšem v důvěře a neznepokojujme se budoucností, protože jak praví Písmo: „Kdo doufá v Pána, nikdy nebude zahanben.“

Je na pováženu, kolik křesťanů je pověřivých, když neudělám to a to, stihne mě neštěstí, ale náš život je v Božích rukou, jak je psáno: „Ani vlas se z vaší hlavy neztratí.“

Často také křesťané hledají své uzdravení u různých léčitelů, a tím se také otevírají Zlému. Proč se raději nemodlí za své uzdravení a nevěří, že to Bůh může udělat. Písmo říká: „*Proste a bude vám dáno, hleďte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.*“ (Lk 11,9-10) Modlete se také za lékaře, aby je vedl Duch Svatý, aby nasadili správnou léčbu.

Naučme se žít v naději, žít beze strachu, žít v důvěře v Boha. Žijme v úctě ke svým rodičům, k úctě ke starší generaci, važme si našich kořenů. Strom, který nemá kořeny, padne. Vedme děti k úctě k našemu národu a jeho představitelům, modleme se za ně. V prvním listu Timoteovi 2, 1-3 se píše: „*Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimlavy, díkuvzdání za všechny lidi, za vládcy a všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.*“

Jan Křtěl byl poslán kázat Boží slovo: „Připravte cestu tomu, který přichází.“ Jan kázal o soudu, ale kázal také o naději. Oslovoval všechny, měl slovo pro všechny. Přišel křtít proto, aby Izrael poznal Mesiáše.

Ježíš káže a jeho slovo má moc. Ježíšova síla je v kázaném Božím slově. Úkolem církve je kázat Boží slovo. Boží slovo nás učí rozmlouvat s Bohem a rozmlouvat s lidmi. Nemějme strach číst Bibli a naslouchat Bibli. Naslouchat Božím slovu, abychom věřili. Mluvit o naději a vycházet z milosrdenství. Duch Svatý nás tlačí udělat krok dopředu. Mít odvahu, být noví, jít vstříc dnešnímu člověku, otevírat cesty milosrdenství. Novost neznamená zničit minulost, ale udělat krok dopředu. Věřit znamená důvěřovat Bohu. Cílem křesťanské víry je Bůh. V Bohu se setkáváme s podstatou pravé lásky, protože **BŮH JE LÁSKA.**

Ludmila Dulíková

Jistý francouzský učenec procházel pouští a vzal si s sebou jako vůdce několik Arabů. Při západu slunce si Arabové prostírou své koberečky a modlí se. „Co to děláte?“ ptá se jednoho. „Modlíme se.“ „Ke komu?“ „K Alláhovi.“ „Viděls ho někdy, mohlš na něj sáhnout, cítíš ho?“ „Ne.“ „Pak jsi blázen.“ Druhý den ráno vylezl učenec ze svého stanu a říká Arabovi: „Dnes v noci tu byl velbloud!“ V očích Araba se zablýsklo: „Viděls jste ho, dotkl jste ho, cítíte jste ho?“ „Ne.“ „Pak jste zvláštní učenec.“ „Ale vždyť všude kolem jsou vidět jeho stopy!“ Vtom vychází slunce v celé své nádhře. Arab na ně ukáže a říká: „A zde vidíte stopy Boží!“

Ohlédnutí za prázdninami - tábor Vojtěch 2018

Už tradičně uspořádala mládež naší farnosti o prázdninách tábor pro děti „Vojtěch 2018“. V dubnu jsme se dověděli, že fara v Braňejově je v našem termínu obsazena jinou skupinkou, tak jsme hledali náhradní prostory. S Boží pomocí a s laskavým svolením otce Františka z Vlachovic jsme se mohli uchýlit na vlachovické farní chaloupce ve Vrběticích.

Do Vrbětic si rodiče svoje ratolesti přivezli osobně, a to v sobotu 14. července. Děti už dopředu dostaly zvací dopis, kde je „ministerstvo pro zvláštní události“ pozvalo, jako odborníky se zvláštními schopnostmi, ke spolupráci na zvláštním úkolu – zprovoznění nefunkční hvězdné brány. Hvězdná brána byla totiž pokažená a každý den přenesla táborníky do jiné země, jiného času, na jinou planetu... A tak se děti mohly v jednom týdnu ocitnout např. v Japonsku, Izraeli za časů Mojžíše, mezi modrými ufonky a podobně... Celkem třicet jedna dětí tak mohlo prožít dobrodružství s hvězdnou bránou... Po celou dobu tábora děti soutěžily, a to jak ve skupinách, tak i jednotlivci, hrály různé hry, zažily netradiční olympiádu, tancovaly a zpívaly. Ve volných chvílích si mohly vyrobit něco na památku... Nechybělo ani koupání, stezka odvahy, ukázka chemických pokusů (samozřejmě z rukou odborníka), diskotéka a jiné činnosti. Večerní uspávání probíhalo se čtením pohádek. Otec Marian přijel na nedělní návštěvu a sloužil pro táborníky mši svatou pod širým nebem a bylo to, ostatně jako vždy, skvělé...

Každý z táborníků si jistě odvezl domů „kufr“ plný zážitků, které si může připomenout při prohlížení množství fotek.

Nezbývá mi, než opět poděkovat všem, kdo se na přípravě a průběhu tábora podíleli, a to všem vedoucím a kuchařce Anežce. Za jejich nezištnou službu jim patří upřímně Pán Bůh zaplat' a přání, abychom se ve zdraví se všemi, jak s dětmi, tak s vedoucími, opět sešli příští rok na dalším táboře... A jedno velké poděkování všem těm, kteří nás různými způsoby sponzorovali...

Jana Adámková

Jakýsi pavouk měl velký hlad. Nemohl najít žádnou potravu. Tak si vzpomněl na umění, které ovládal jen on. Ze svého těla nechal vytéci nit. Tu nahoře pevně uvázal a spustil se po ní dolů a postavil svou síť. Z posledních sil napnul nit své dílo, které nasměroval do středu a rozpletl do stran. Bylo nádherné dívat se na jeho umělecké dílo, a možná, že na ně byl sám pyšný. Tak bylo mohutné. A když se na síti ráno jemně usadila rosa, zářila na vycházejícím slunci jako krystal. Už nemusel mít ani hlad, protože se v síti zachytily mouchy, komáři a hmyz všeho druhu. A měl potravu i do zásoby. Jen jedna věc mu vadila, když se těšil vždy znovu ze svého uměleckého díla: nit, která vedla shora dolů. Bylo jí ještě třeba? A tak ji prostě ukousl. Ale jaké zděšení: síť se zhroutila. Jeho dílo bylo zničeno. A to jen proto, že zapomněl na jedno: na význam nitě vedoucí vzhůru.

FARNÍ DEN

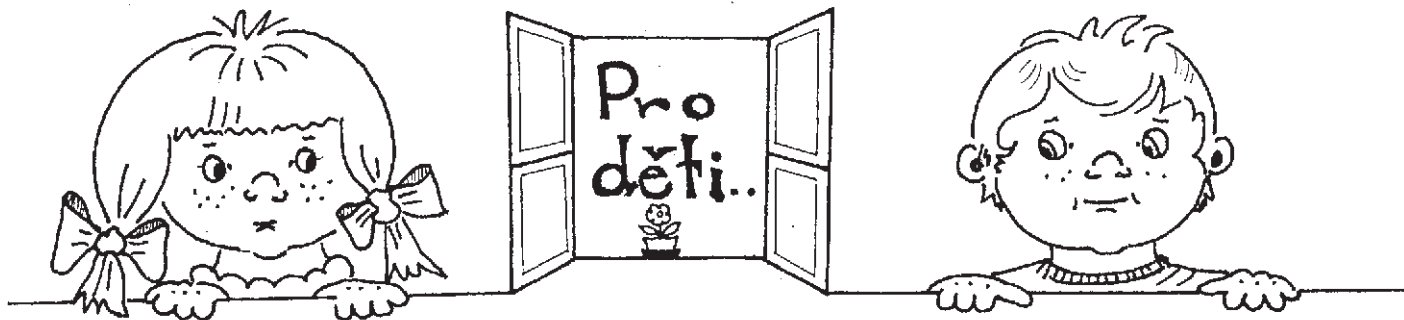
V neděli 26. srpna uspořádala naše farnost ve spolupráci s Charitou sv. Vojtěcha už pátý „Farní den“. V minulých dvou letech jsme akci pořádali v areálu letní scény zámekského parku. Letos, pro nepřízeň počasí, se Farní den uskutečnil na Sokolovně. Měli jsme tedy příležitost vyzkoušet si poprvé mokrou variantu. A i ta se zdařila stejně dobře jako ty, které probíhaly v zámeckém parku. Cílem této akce je neformální setkání nejen slavičinských farníků, ale především široké veřejnosti. Farní den začal na Sokolovně v 11 hodin mší svatou, která byla svým způsobem zaměřena zvlášť na děti, protože při ní Mons. P. Marian Dej žehnal dětem jejich školní pomůcky – aktovky a pouzdra, aby mohly děti s Božím požehnáním dobře vykročit do nového školního roku. Mši svatou doprovázela místní schola. Po mši svaté se účastníci mohli občerstvit připravenými pochutinami, osvěžit dobrými nápoji a pobavit při vystoupení cimbálové muziky Cyril, folklórního souboru Súsedé z Újezdce u Luhačovic, Slavičinských cérek“ a hudební skupiny Překvápko. Ve stánku charity si mohli návštěvníci nechat změřit například tlak. Pro děti byla na balkonech Sokolovny připravena celá řada soutěží, menší skákací hrad, nafukovací balónky, cukrová vata aj. Za absolvování soutěží čekala děti odměna v podobě sladkosti a drobného dárku. I když akci tentokrát počasí moc nepřálo, nijak zvlášť to neovlivnilo běžný počet účastníků Farního dne.

Akce byla finančně podpořena Městem Slavičín, kterému děkujeme i za poskytnutí prostoru Sokolovny. Dále děkujeme všem, kteří naši akci sponzorovali: Radku Svobodovi – Pivovar Hrádek, Liboru Malaníkovi – Vývařovna Hrádek, Pekárně ORA a hlavně všem dobrovolníkům, kteří ochotně pomohli „Farní den“ připravit. Bez jejich nezištné pomoci by akce nemohla proběhnout. A velký dík patří v neposlední řadě všem účastníkům akce za to, že ji svou účastí podpořili... Jsme rádi, že se tato farní akce stala tradicí a že se tak začlenila mezi úspěšné akce naší farnosti a také mezi kulturní akce ve Slavičíně. Doufáme, že se i příští rok při této milé příležitosti opět setkáme.

Jana Adámková

K moudrému poustevníkovi přišel jednoho dne mladý muž. Řekl, že je zklamán církví a hledá jiné lepší společenství věřících. Poustevník ho zavedl ke zdi své malé kaple a zeptal se ho: „Co vidíš?“ „Vidím staré zdivo, trávu a mech,“ odpověděl návštěvník. „A přece zde v tomto zdánlivě zanedbaném domě bydlí Bůh!“ pravil poustevník. „Podobně je tomu s církví. Nemůže být čistá a dokonalá, protože se skládá z lidí. I ty jsi chybující člověk a já ti říkám: i kdybys našel dokonalou církev, přestane být bezchybná v okamžiku, kdy do ní vstoupíš ty.“

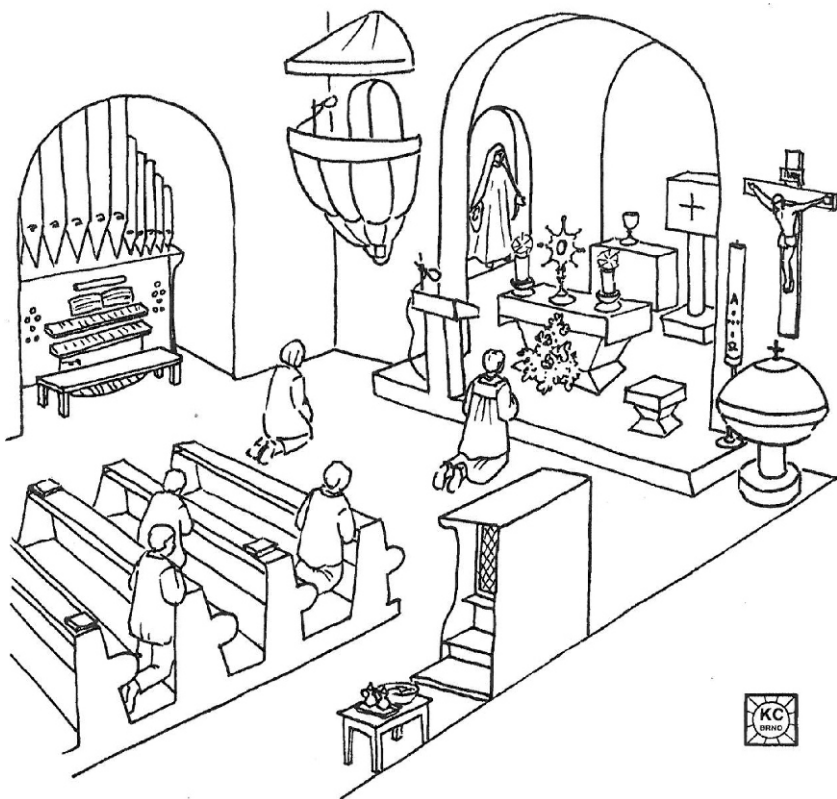

Tři otázky

Byl jednou jeden král a ten byl přesvědčen, že se mu vše podaří, když bude znát odpověď na tři otázky. Který čas je ten správný, abych mohl začít nějakou věc? Na kterého člověka se mohu spolehnout? Která záležitost je ze všech ta nejdůležitější? Svolal si učence z celé země, ale každý z nich

POZNÁŠ, CO JE V KOSTELE?

V katolickém kostele je mnoho věcí, které různým způsobem slouží k bohoslužbě. Místo, kde se člověk setkává s Bohem, by mělo být krásné a umožňovat ztišení. Protože v kostele se člověk setkává i s ostatními lidmi z farnosti, mělo by být zároveň i účelné. Všechny předměty v kostele mají své názvy. Některé jsou „obyčejné“, jiné pocházejí z latiny. Umíš pojmenovat to, co vidíš na obrázku? Přiřaď názvy pod čarou jednotlivým předmětům tak, že k nim napíšeš příslušná čísla.

1 – ambon, 2 – kalich, 3 – kancionál, 4 – kazatelna, 5 – konvičky, 6 – křtitelnice, 7 – květinová výzdoba, 8 – lavice, 9 – monstrance, 10 – miska s hostiemi, 11 – oltář, 12 – paškál, 13 – sedes, 14 – socha Panny Marie, 15 – svatostánek, 16 – svícny, 17 – varhany, 18 – zповědnice

mu dal jinou odpověď, což krále nespokojilo. Proto se rozhodl, že vyhledá poustevníka, jehož moudrost byla známa široko daleko. Poustevník právě vyrýval řepu před svou chatrčí a vypadal velmi vyčerpaně. Král mu proto odebral rýč a dal se do rytí sám. Poustevník se vzdálil a v mlčení přemýšlel o těch otázkách. K večeru vyšel z lesa zarostlý muž, který byl těžce zraněn a krvácel. Král ho ošetřil, jak nejlépe uměl. Když přišel večer, byl král už tak unaven, že usnul na prahu chatrče. Při rozednění se zarostlý zraněný muž králi tichým hlasem přiznal, že ho chtěl usmrtit kvůli tomu, že vynesl rozsudek smrti nad jeho bratrem. Avšak proto, že mu zachránil život, chce mu teď sloužit až do smrti i se svými syny. Král muži odpustil a slíbil, že mu pošle lékaře. Pak znovu vyhledal poustevníka, aby mu odpověděl na ty tři otázky. „Odpověď jsi přece už dostal,“ řekl poustevník. „Kdybys mne včera nevystřídal v práci, tento muž by tě přepadl. Proto byl ten správný čas ten, kdy jsi vyrýval moji řepu. Já jsem byl nejdůležitější člověk a nejdůležitější činnost bylo pomoci mi. Pak byl nejdůležitější čas postarat se o zraněného, jinak by vykřácel, aniž by se s tebou smířil. To byl pro tebe ten nejdůležitější člověk a to, co pro něj udělal, byla nejdůležitější činnost. Proto si zapamatuj: Nejdůležitější čas je vždycky přítomný okamžik. Nejdůležitější člověk je vždycky ten, se kterým nás tento okamžik svede dohromady. A nejdůležitější činnost je vždycky to, abys dělal dobro. Kvůli tomu je člověk na světě.“

Čin je víc než slovo

Jednoho dne přišla ke svatému Františkovi z Assisi chudá žena a prosila o pomoc. „Co myslíš,“ ptá se František bratra Petra, „co bychom jí mohli dát?“ Bratr odpověděl: „Nemáme v domě vůbec nic. Nevím, z čeho budu dnes večer vařit večeři. Jediné, co máme, je Písmo svaté. Ale to potřebujeme každý den pro společnou modlitbu.“ Svatý František řekl: „Dej jí to Písmo svaté. Ať ho prodá, a tím se jí v její nouzi uleví. V Písmu je přece psáno, že máme chudým pomáhat. Bohu se víc líbí, když Bibli darujeme a uděláme, co je v ní psáno, než když v ní jen čteme.“

Katechetický věstník č. 1-2/2004-5

Vnuk rabína Barucha, chlapec Jechiel, si kdysi hrál s nějakým chlapcem na schovávanou. Schoval se dobře a čekal, že ho jeho kamarád bude hledat. Ale pak Jechiel zjistil, že ho od začátku nehledal. Rozplakal se nad tím a přišel s pláčem domů ke svému dědovi a stěžoval si na zlého kamaráda. Tu přetekly rabínu Baruchovi oči a řekl: „Tak mluví také Bůh: skrývám se, ale nikdo mě nechce hledat...“

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Rodina se vrací z nedělní mše a otec kritizuje: „Ten farář není žádný kazatel, jeho řeč byla nudná a hlavně moc dlouhá. Varhaník několikrát hmátl vedle a o zpěvácích je škoda mluvit...“ Syn mu na to odpoví: „Ale, tati, co chceš! Myslím, že za tu desetikorunu, co jsi dal do sbírky, to docela ušlo.“

Maminka veze syna do školy. Když synáček vystoupí, nezapomene se zeptat: „A jak to, mami, že jsme dnes cestou nepotkali žádné hlupáky, amatéry, nemehla a pitomečky?“ „To je tím, že tě dneska nevezl tvůj tatínek!“

Typický obsah ženského časopisu: prvních padesát stran – kuchařské recepty, zbylých padesát stran – rady, jak zhubnout.

Muž poprosí souseda, jestli by mu pomohl protlačit dveřmi pohovku. Po dvou hodinách namáhavé dřiny se nepohnuli ani o píď. „Nechme to... Sami to dovnitř nedostaneme...“ „Dovnitř?“

„Haló, to je Ústav pro jazyk český?“ „Hej, čo si želáte?“

U lékaře: „Pane doktore, já se při jízdách v autoškolě děsně nervuju.“ „Nemějte strach, jednou vám to jistě půjde skvěle a povede se vám projít testy.“ „Ale já jsem zkoušející!“

Už jsem ti odpustila! – Napsala dívka nápadníkovi hřebíkem na kapotu BMW.

Když podnikatel přijímal nového zaměstnance, říkal: „Nemám rád mnoho řečí. Když kývnu, znamená to, že máte přijít.“ „Rozumím. Ani já nemám rád mnoho řečí. Když zavrtím hlavou, znamená to, že nepřijdu.“

Do nebe přiletí dušička. Je celá pomačkaná, v ruce ještě drží pokroucený volant. Přichází před soudnou stolicí Boží a po chvíli přiletí její anděl strážný, celý udýchaný se omlouvá: „Já sice mám trénovaná křídla, ale on jel tím Porschem tak rychle, že jsem mu zkrátka nestačil.“

Vedoucí přijímá nového zaměstnance a ptá se ho, jak dlouho byl v posledním místě. „Čtyři roky.“ „To je pěkné. A pročpak jste odešel?“ „Já musel, přišla amnestie.“

Zubař sděluje pacientovi: „Ty zuby musí ven...“ „Tak jo, pane doktore,“ odpovídá pacient a zvedá se z křesla, „a já půjdu pro jistotu s nimi.“

Nezbedův humor 5

Léčitel inženýr Václav 18

Jeden dlouho nezaměstnaný inženýr se rozhodl začít podnikat a otevřel si lékařskou kliniku. Na dům připevnil reklamu: "Vyléčím každou chorobu za 500€. V opačném případě dám já vám 1.000€!" Jeden z místních doktorů si myslel, že je to dobrá příležitost jak získat 1.000€, a tak tam spěchal.

Doktor: "Ztratil jsem citlivost na rozpoznání chuti!" Inženýr: "Sestřičko, doneste lék z krabice č. 22 a kápněte pacientovi 3 kapky na jazyk." Doktor: "Fúúúj, vždyť je to benzín!" Inženýr: "Výborně! Schopnost rozlišovat chutě se vám obnovila! Bude to za 500€."

Doktor byl trochu znechucený, a tak se tam za několik dní vrátil, aby získal svoje peníze zpět. Doktor: "Všechno zapomínám, nic si nepamatuji!" Inženýr: "Sestřičko, doneste lék z krabice č. 22 a kápněte pacientovi 3 kapky na jazyk." Doktor: "Ale to už já znám, to je přeci benzín!" Inženýr: "Výborně! Paměť se vám vrátila. Bude to za 500€."

Doktor odchází už řádně naštvaný, ale za několik dní se zase vrátil, aby už konečně dostal svoje peníze zpět. Doktor: "Oslabil se mi zrak, skoro nevidím!" Inženýr: "Hmmm, tak na tohle doopravdy žádný lék nemám. Vezměte si tady svých 1.000€!" a podává mu 500€ bankovku. Doktor: "Ale toto je pouze 500€!" Inženýr: "Výborně! Váš zrak se vám úplně navrátil! Bude to za 500€!"

internetový zdroj

ADOPCE NA DÁLKU

Ženy naší farnosti spolu s Charitou Slavičín se zapojily do projektu Charity Praha „Adopce na dálku“.

Již několik let finančně podporují studium Indické dívky. Školné na jeden rok činí 4 900,- Kč. Toto je její děkovní dopis:

Drahé tety ze Slavičina, jsem velmi šťastná, že Vás můžu opět kontaktovat a poslat Vám tím mnoho pozdravů.

Jak se máte? Nám se daří dobře.

A teď nějaké novinky o mých školních aktivitách. V říjnu jsme na naší škole měli Fresher's den. Byl to den plný kulturních aktivit a já jsem na něm vystupovala s malou taneční skupinou. Od 21. do 24. února na naší škole probíhaly dny adrenalinových sportů spojené s kulturním programem. Do tohoto programu se zapojili studenti z různých škol.

Program probíhal od 7.30 - 22.00 hod. Bylo to moc hezké.

V březnu jsem absolvovala moje druhé státní zkoušky, které jsme ukončili velkou oslavou.

V tento den se slavnostně otevřela nová budova školy určená pro sport. Jeden ze slavných indických sportovců P.T. Usha přijal pozvání na tuto událost. Od 26.3 do 8.4 byly velikonoční prázdniny.

V září pak budu skládat své závěrečné zkoušky. Moje sestra Vinesha pokročila do druhého ročníku střední školy.

Právě začalo období sucha a je zde extrémní horko. Během tohoto období musíme pít mnoho tekutin, protože máme neustále žízeň.

Díky Vaší finanční podpoře jsem si mohla dovolit zakoupit všechny pomůcky a materiály potřebné ke studiu. Děkuji Vám za Vaši laskavost a velkou pomoc při mých studiích.

S velkými díky ukončuji tento dopis.

Vaše milující dítě Vinitha Priya D'souza

Jeden portugalský obchodník s mýdlem řekl knězi: „Křesťanství ničeho nedosáhlo. Přestože existuje už více než 2000 let, svět není lepší. Pořád je na světě zlo a zlí lidé.“ Kněz ukázal na neobyčejně špinavé dítě, které si hrálo v blátivém příkopu u silnice: „Mýdlo ničeho nedosáhlo. Pořád je na světě špína a špinaví lidé.“ „Mýdlo pomáhá jen tehdy,“ namítl obchodník, „když se používá.“ „Křesťanství také,“ pravil kněz.

I taková byla doba...

TRIBUNA STRANICKÝCH ZKUŠENOSTÍ

Na městské konferenci KSC ve Slavičíně vystoupilo v diskusi 16 soudruhů a soudružek. K nejzajímavějším patřil diskusní příspěvek soudružky

1979/80 216 žáků, tj. 26,2 %
1980/81 230 žáků, tj. 26,9 %
Pedagogický sbor se situací pravidelně zabývá. Příčin tohoto negativ-

Rodičům nejen k zamyšlení

ředitelky ZDŠ ve Slavičíně, zejména ta část, která se týkala ateistické výchovy a problémů s ní souvisejících.

Slavičínskou ZDŠ navštěvuje ve školním roce 1980/81 1 245 žáků, čímž se stala kapacitně nejvytíženější školou okresu Gottwaldov. Z uvedeného počtu žáků navštěvuje 26,9 % výuku náboženství. Tento počet rok od roku roste. V posledních pěti letech docházelo do náboženství:

1976/77	184 žáků, tj. 24,4 %
1977/78	182 žáků, tj. 23,0 %
1978/79	196 žáků, tj. 24,0 %

ního jevu je několik. Mezi hlavní však patří

výchova dětí v rodině. Snaha školy o moderní ateistickou výchovu nového pokolení naší socialistické společnosti tady naráží na tradiční náboženskou výchovu, která dosud v mnoha rodinách Slavičína přetrvává.

Škola vede přesnou statistiku o žácích navštěvujících náboženství i o jejich rodičích. Například z Vlárských strojiren posílá dosud 78 rodičů své děti do náboženství. Tato skutečnost našemu podniku rozhodně čest nedělá.
CV KSC

Jít v neděli do kostela

Jít v neděli do kostela pro mne v dětství nebylo problémem, byla to dobrá rodinná tradice. Můj otec šel, matka šla, šly jsme i my děti. Ba, ještě víc, šli i moji kamarádi, moji učitelé, šli i naši sousedé, šla velká většina vesnice. Protože šli do kostela téměř všichni lidé, kteří byli pro mě důležití, sotva jsem se musel ptát jako dítě: mám či nemám? Jít bylo samozřejmostí, zvykem, tradicí.

Dívám-li se zpět na své dětství, musím uznat: měl jsem to jednoduché. Že se šlo v neděli do kostela, byla samozřejmá tradice mé rodiny, sousedů, všech pro mne důležitých lidí. Tak jsem směl poznat, že tradice neznámá jen zátěž staletí, ale že má i pozitivní stránky. Samozřejmost jít v neděli do kostela mně osvobodila od tlaku muset se stále rozhodovat. „Mám jít každou neděli, mám jít snad jednou dvakrát do měsíce“, to nebylo pro mne otázkou. Cítil jsem, že mě nese dobrý zvyk účastnit se pravidelně nedělní bohoslužby.

V mládí jsem sice také zkusil, jaké to je nejít v neděli do kostela. Ale tento pokus mne neuspokojil. Zachoval jsem si dobrý zvyk svého mládí a stal jsem se nakonec sám farářem.

A nyní často slyším námitku: „Vždyť se mohu setkat s Bohem také v přírodě, k tomu nemusím do kostela. Jdu v neděli raději na procházku. Zde v tichu přírody se mohu setkat s Bohem.“ Na takové námitky mohu jen odpovědět. „Ano, to je pravda. V přírodě, v tichu hor, při procházce lesem, podél potoka nebo jezera mohu objevit Boží stopy a slyšet jeho hlas v sobě i v jeho stvoření.“

Ale to je jen jedna stránka celé záležitosti. Druhou stránkou je: Nemohu sám ze sebe učinit bohoslužbu. Při tom jsem odkázán na druhé: na lidi, kteří také hledají a ptají se. K tomu potřebuji lidi, kteří se stále znovu scházejí, aby si vypravovali, jak je možné žít z Boha.

To je ovšem jen první důvod, proč není nedělní cesta do kostela vedlejší věcí. Dalším důvodem je zpřítomňování si Božích skutků mezi námi lidmi.

Od té doby, co jsou křesťané, scházejí se v neděli, aby si vypravovali o Božích skutcích a aby je slavili. Bylo by hrozné, kdyby se na světě mluvilo už jen o lidských skutcích. O lidských činech slyšíme z novin a denních zpráv. Jsou to dost často hrůzooplňující zprávy.

Zde je málo důvodů k slavení. O Božích skutcích slyšíme při bohoslužbě. To je dobrá zvěst, evangelium. To je příběh o Ježíši, o Kristu. To je důvod ke slavení. Proto se křesťané scházejí nejen, aby udržovali společenství a obnovovali své osobní vztahy k Bohu. O to jde sice také, ale jde i o mnohem víc: když se křesťané v neděli scházejí, je to vždy i demonstrace navenek. Křesťané udržují při životě dobrou zvěst o Bohu uprostřed světa plného hrůzostrašných zvěstí.

Křesťané ukazují v dnešní době společnosti, že Bůh je, že žije a působí, že to bez něho nejde. Křesťané demonstrují, že naděje a budoucnost našeho světa je u Boha.

*H. a M. T. Kuhn-Schädler
Nezapomeň snít
(svědectví Josefa Annen)*

Zveme všechny děti a jejich rodiče na nedělní

MŠE SVATÉ,

které začínají vždy v 11 hodin.

Tato mše je určena především právě rodinám s dětmi!!!

Komu by snad vadil dětský pláč a štěbetání, může využít mší svatých v 7.15 a 10.15 hod.

Děkujeme za trpělivost a pochopení!!!

**ZVEME VŠECHNY,
KTERÍ CHTĚJÍ PÍSNÍ CHVÁLY
VYJÁDRIT BOHU SVOU VDĚČNOST NA
VEČERY CHVAL**

**KTERÉ SE KONAJÍ KAŽDOU POSLEDNÍ SOBOTU
V MĚSÍCI OD 19 HODIN
V NAŠEM FARNÍM KOSTELE
SVATÉHO VOTĚCHA VE SLAVIČÍNĚ**

**PŘI MODLITBĚ CHVAL BUDE VYSTAVENA
NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST!!!
PŘED CHVÁLAMI BUDE VŽDYCKY V 18 HODIN**

MLÁDEŽNICKÁ

MŠE SVATÁ

**CO VÁS ČEKÁ:
PÍSNĚ - MODLITBY - SVĚDECTVÍ
ZAMYŠLENÍ - NEFORMÁLNÍ SETKÁNÍ
VIZ: www.vecerychval.cz**

**ŘÍJNOVÉ CHVÁLY budou
27.10.2018**

Jeden křesťan měl sen. Zdálo se mu, že zemřel a anděl ho přivedl do nebe. Uviděl nádherný chrám a s obdivem si jej prohlížel. Najednou však objevil v klenbě díru. Viditelně zde chyběl jeden kámen. Zeptal se proto anděla: „Co je to tam za ošklivý otvor?“ Anděl odpověděl: „To je díra, kterou jsi udělal ty. Bůh právě tebe určil, abys toto malé místo zaplnil. Ty jsi však měl v hlavě pokaždé něco jiného, takže jsi nikdy nesplnil povinnost, kterou ti Bůh svěřil. Nato se člověk probudil. Zanechal reptání na to, co kdo dělá špatně a začal si bedlivě hledět svých povinností. Chtěl svoji díru v Božím chrámu zacelit.“

KŘTY

Květen

Adéla Marie Hlavicová
Rebeka Ludmila Mičková
Matěj Fojtů
Elena Pozlovská
Klára Kabelová
Karolína Florešová

Červen

Viktor Saňák
Justýna Nedavašková
Adam Petr Zvonek
Gabriela Blažková
Petr Jan Pastorek

Červenec

Lea Daniela Jedličková

Srpen

Martin Sedlmajer
Ella Magdaléna Sedlmajerová
Jakub Čech
Justýna Čechová
Johana Machů
Tomáš František Durďák
Mikuláš Stanislav Franc
Štěpánka Goňová

Srpen

Viktorie Veronika Valentová
Klaudie Veronika Valentová
Monika Ocelíková
Veronika Ocelíková
Dominik Malina
Aneta Abrahámová
Eliška Nováková

Září

Alžběta Marie Šebáková
Šimon Pavlůsek
Vojtěch Lev Štefánik

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám:**

Křest dětí buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem.

(Křty jsou zpravidla 3. neděle v měsíci při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **cirkevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : **739 245 911**

Mons.P. Marian Dej (soukromé): **731 919 369**

E-mail: **faslavicin@ado.cz**

Web: **www.faslavicin.cz**

Farní knihovna (na faře):

každou druhou (sudou) středu 9.00 - 11.00 a 13.00 - 16.30 hod.

SVATBY

Květen

Jan Hajda, Slavičín + Gabriela Klabačková, Slavičín

Červen

Radek Zvonek, Vyškov + Tereza Matušincová, Slavičín
Tomáš Vaculčík, Luhačovice + Kateřina Pindřáková, Slavičín

Červenec

Pavel Řehák, Návojná + Ivana Kováčková, Nevšová
Jiří Častulík, Vlachovice + Barbora Brázdová, Slavičín
Michal Gazdík, Šanov + Martina Spurná, Slavičín
MUDr. Luboš Dubovec, Moravec + Petra Gajdová, Slavičín

Srpen

Rostislav Marek, Slavičín + Terezie Petrů, Slavičín
Ondřej Studénka, Slavičín + Michaela Machů, Drnovice

Září

Petr Švajda, Olomouc + Ing. Sabina Divilová, Olomouc
Ing. Marek Váňa, Slavičín + MUDr. Michaela Kelucová, Olomouc
Milan Váňa, Slopné + Adéla Žalková, Loučka
Ing. Pavol Chlebana, Horné Srnie + Bc. Petra Schichová, Slavičín

POHŘBY

28.4. Ladislav Bařinka, 1970, Bohusl.n.VI.

17.5. Marie Münsterová, 1923, Nevšová

30.5. Ota Dufek, 1958, Lipová

7.6. Ludmila Habancová 1941, Slavičín

16.6. Alois Andrys, 1926, Lipová

2.7. Marie Barcuchová, 1947, Slavičín

25.7. Anežka Šimová, 1930, Bohusl.n.VI.

25.7. Bohuslav Carbol, 1921, Nevšová

26.7. Zdeněk Petrů, 1945, Petrůvka

2.8. Jaroslav Šuráň, 1928, Slavičín

4.8. Vojtěška Remešová, 1933, Nevšová

13.8. Marie Hlůšová, 1935, Rokytnice

15.8. Marie Janáčková, 1925, Slavičín

22.8. Jaroslav Hrbáček, 1937, Slavičín

31.8. Jiří Urban, 1938, Návojná

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

SO 7.00 hodin

28.9.	Slavnost sv. Václava,
hlavního patrona českého národa
29.9.	svátek sv. Michaela, Gabriely a Rafaela,
archandělů
30.9.	26. neděle v mezidobí
1.10.	sv. Terezie od Dítěte Ježíše
2.10.	sv. andělé strážní
4.10.	sv. František z Assisi
5.10.	sv. Faustyna Kowalská
7.10.	27. neděle v mezidobí
Panna Maria Růžencová
12.10.	sv. Radim
14.10.	28. neděle v mezidobí
15.10.	sv. Terezie od Ježíše
16.10.	sv. Hedvika a sv. Markéta Marie Alacoque
17.10.	sv. Ignác Antiochijský
18.10.	svátek sv. Lukáše, evangelisty
21.10.	29. neděle v mezidobí
28.10.	30. neděle v mezidobí
svátek sv. Šimona a Judy
29.10.	bl. Maria Restituta Káfková
1.11.	Slavnost Všech svatých
2.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

29.9. - 5.10. Divnice

6.10. - 12.10. Rokytnice

13.10. - 19.10. Kašparová, Buriánková, Brhelová, Raková, Kosečková, Rašková

20.10. - 26.10. Obadalová, Durďáková, Borová L., Tománková M., Kuželová L., Kuželová M.

27.10. - 2.11. Stejskalová, Borová J., Dvorská, Studénková M., Salvetová, Burešová

3.11. - 9.11. Vašíčková, Kudelová, Janůjová, Šebáková, Nováková, Pšotová J., Janoušková V.

10.11. - 16.11. Zlámalová, Peniašková, Studeníková, Lysáková, Dubská

17.11. - 23.11. Kučerňáková, Hlavicová, Cvešperová, Florešová M., Goňová J., Kovaříková M., Pfeiferová A.

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 500 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel.: 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel.: 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předsíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde ve čtvrtek 1.11.2018 na Slavnost Všech svatých. Uzávěrka bude v neděli 21.10.2018. Ozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článkách jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!